

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Magistratus obedienciâ honorandos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

cum natura recta; ratio, quæ à solo Deo est, dicet, & hominibus suggerat, vt Reip. magistratus præficient, à quibus regantur. Addit: *Qua autem sunt, à Deo ordinata sunt*, vt homines à peccatis retrahant, atque ad iustitiam pacemq; colendam impellant. Neque verò ordinatæ sunt tantum apte; institutæ, verum etiam præceptæ; vt eis resistere nefas sit. Vnde sequitur: *Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt*; tum ab ipsa potestate temporariam, tum à Deo æternam, vt S. Chrysostomus exponit. E quibus deducit D. Augustinus, esse peccatum mortale etiam ciuili resistere potestati, si nimirum res grauis, & sub graui interminatione præcipiatur. Hac enim de causa subiungit: *Idè necessitate subditi estote, non solum propter iram (seu poenam, ob quam gladium portat) sed etiam propter conscientiam*, ne ea inobedientiæ rea fiat. Honorandus est igitur magistratus timore, reuerentia, obedientia, vestigalibus & tributis; denique titulis, sceptris, purpuris, prout cuiusq; gradus exigit.

Vt autem intelligamus, quorsum hunc honorem adè inculcet D. Paulus, in memoriam renocandum est, quod Clemens Alexandrinus, alijque scribunt, tempore Christi & D. Pauli, ob Iudæ, & Galilæorum sectam, quæ diu inter Iudæos vixit, docuitque; pro libertate tuenda omne dominium Cæsaris & vestigal, etiam morte proposita, abnuendum esse (de qua non solum Iosephus, sed etiam Acta Apostolorum meminerunt,) rumorem quoque & suspicionem ad Christum & Apostolos transisse, eò quod ipsi quoque Galilæi & nouarum rerum præcones essent; quasi per Euangelium politias humanas, regna, & Resp. sæculares euertissent; quemadmodum Iudæi omnes Iudam & Galilæos secuti, qui quod dicerent, populum Dei liberum non debere subijci, & infidelibus Romanis seruire, Romanis de facto rebellauerunt. Qua de causa à Tito excisi sunt. Itaque tunc, cum Christi Ecclesia inciperet innotescere, eadem calumnia, in Christianos, qui origine erant, & habebantur pro Iudæis, deriuata est. Eam calumniam vt abstergeret Christus, iussit dari *Cæsari, quæ Cæsaris sunt*, & Petro mandauit, vt didrachma solueret; ac ne apud Romanos, aliosue magistratus Christiana religio in odium vocaretur, Paulus, Apo-

S. Augustini
ep. 50.

III.
Clem. Alex.
lib. 4. Strom.
S. Augustin.
in Psal. 118.
conc. 31.
Ioseph lib 18.
Antiq. cap. 1.
Act. 5. 37.

Math. 22. 21.

Qq

stoliq;

1. Petr. 2. 17.

stolique, Principibus dandum esse honorem & tributum, sæpius docuerunt. Qua de causa etiam princeps Apostolorum scripsit: *Omnes honorate: fraternitatem diligite; Deum time: regem honorificate. Serui subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis, & modestis, sed etiam dyscolis.* Quoniam igitur & Nero, & Diocletianus, & Domitianus alijq; eiusdem ingenij principes legitime creati sunt Imperatores, etsi tyrannice imperarint, haud tamen tyranni fuerunt, sed veri Imperatores; eaque propter potestatem à Deo acceperunt. Igitur Christiani omnes illis, in conscientia obedire debuerunt; quam diu Deo nihil aduersum iusserunt, cui utiq; semper magis obedire oportet, quam hominibus, qui subinde potestate accepta abutuntur. *Non tribuamus,* inquit S. Augustinus, *dandi regi atque Imperij potestatem, nisi Deo vero, qui dat felicitatem in regno calorum solis pijs, regnum vero terrenum & pijs, & impijs, sicut ei placet, cui nihil iniuste placet.* Apollonia: *Qui dedit Mario, ipse & Casari; qui Augusto, ipse & Neroni; qui Vespasiano vel patri, vel filio suauissimis Imperatoribus, ipse & Domitiano crudelissimo: & ne per singulos ire necesse sit; qui Constantino Christiano, ipse apostata Iuliano.* Omnibus igitur Principibus honor & obedientia tribuenda est, quia hæc est ordinatio & præceptum Dei, illique sunt ministri & vicarij illius, qui gladium portant, ut inobedientes plectant; immò quia conscientia id dicat, ne coram Deo peccemus, qui refractarijs minatur damnationem longè aliam, quam magistratus ciuilis. *Habuerunt,* ait idem S. Pater, *Principes sua verba, Occido, Proscribo, in exilium mitto, sed hæc non possunt comparari huic: Hoc potest corpus & animam mittere in gehennam, ob id à verbis tuis formidauit cor meum.* Hanc subiectionem & obedientiam indicant tributa, quæ subditi pendunt magistratibus, ut testentur, se eis esse subiectos. Quod Ioseph, quod Maria, immò Christus nondum natus fecit. *Exijt edictum à Casare Augusto, ut describeretur vniversus orbis. Et ibant omnes, ut profiterentur singuli in suam ciuitatem. Ascendit autem & Ioseph à Galilæa de ciuitate Nazareth, &c. ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore pregnante, & Christum in utero ferente; qui & ipse voluit profiteri, nobisque ostendere modum obediendi magistratibus, qui est optimus modus eundem honorandi.*

Act. 5. 29.

S. Augustin.
lib. 5. Ciuit.
cap. 21.S. Augustin.
in illud Psal.
118. à verbis
tuis formida-
uit cor meum.
Luc. 2. 1.

Quamuis